

NEMƏT BƏXTİYAR

Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin üzvü

Tarixi abidələrimiz...

LAÇIN RAYONUNUN ƏRDƏŞƏVİ KƏNDİ

Və yaxud da Ardaşı, Ərdəşi, Ər evi və Ərdəşəvililər

"Hər bir alim, yazıçı, jurnalist, bütövlükdə "qələm çalanlar" birinci növbədə öz kəndlərinin, qəsəbələrinin, şəhərlərinin tarixini yazmağa təşəbbüs göstərsinlər. Doğrudur, bu çətindi, lakin faydalıdır."

keçir. Güllər-çiçəklər ta dağlarda, Laçında açılır, ta bulaqlar da çağlayıb qaynamırlar. Həkeri çayı ta çöyüb-daşmır, donub. Bax elə çöyub gəldiyimiz kimi yerlərimizə qaliblər. Bəlkə də heç dinib danışmırlar da, yerlərimizə qimildanmırlar da, diksinmirlər də. Bizdən küsüblər ki, üreyimizə insaf, ədalət, rəhm gəlsin, məğrur baxışlarına, intizarlarına son qoya bilsək. 26 ildir ki, həsrətlə baxa-baxa qalmış yolumuzu hər an gözəlayon el, oba, yurd yerlərimizin hələ də arxamızla baxa-baxa qalması üreyimizi parça-parça elədiyi yeter axı... İlimiz on ilə bərabər oldu, yaşımızın üstünə yaşamadığımız illər, yaşlar əlavə olundu. Cavanlarımız vaxtsız qocalırlar. Qədd-qəmətimiz gün-gündən əyilərkə ikiqat olub.

O füsunkar gözəlliyi duymaq, ondan ilham almaq, başa düşmək, dərk etmək hər bir kəsin işi deyildi. Onu yaşamaq lazımdı, onu duymaq lazımdı. Qarış-qarış gözdüyümüz o yerlər, daşlı-kosokli yollara dönmək arzum, istəyimdirdi. Kaş bir də o yerlərə yolum düşsəydi. Ayaqyalın, ayaqlarımı daşlar, kosoklər əzə-əzə keçmək, dönmək arzum, istəyimdirdi. Kaş, bir də qışatım olaydı...

Dağların bəlo sərt düzlüyü, onların qoynunda qərar tutmuş sarı, qızılı, alvan rəngli və əbəng daşlarından təşkil olunmuş süxurlar, ətəklərində əlverişli meşələr, bəzəkli, gözəl xalça-xalçaya bənzə-

cək, qurusunlar, yoxa çıxırsınlar. Ta axmasınlar, gözələrimizə görünməsinlər. Bəlkə çoxun, daşqın Həkeri çayının sularının bizə rəhmi gələr?! Günahlarımızı yumağa suyundan əsirgəməz?! Meşələrin, yaylaqların, ocaqsız qalmış yurd yerlərinin könlünü ala biləcəyikmi?! Elo bilirom ki, günahlarımızı bağışlamazlar!

Qara dumanın üzünü görməyosən, tül pərdə kimi dağları büküm-büküm görməz edəcəkdir ki, gözələrimizə bir daha görünməsinlər. Nə qədər gizlətmək istəsə də təbiətin bu qənisiz gözəlliyini, gözələrimizə, qəlbimizə həkk olunmuş, yadda qalan əksini silə bilməz. Gözələrimizlə gördüyümüz o füsunkar təbiətin gözəlliyini qəlbimizdən silə bilməz. Əlimizdən alsalar da, gözələrimizdən, qəlbimizdən onun əksini silə bilməz.

Qayalara qısılmış buz bulaqların zümzüməsi sanki rəhmə gəlib, gileylənsələr də, onların saf ürək soyudan suları yanan ürəklərə sorinlik götürdü axı. Lap bizi assalar da, kossələrdə də, ağızların acısını üzümüzə desələr də, ürəkləri soyuyana qədər nə desələr də dözürlük. Bəlkə bir də bizi küsdürməkdən çəkinirlər. Bu müddətdə qulaqlarımız nə sözlər eşitməyibdi. Qaysaq bağlamış yaramızın gözünü bir də qoparmaqdan çəkinirlər, ehtiyat edirlər bəlkə də...

Dərələrin möhzun görünüşü dağ...

Fingə kəndi

Ötən yazlarda Laçın rayonunun Sarıbaba dağlarının, Qırxqız dağlarının əzəməti və vüqarı haqqında söz açdım. Bu dəfəki görüşümüzə söhbətimiz Qorqundağ dağları haqqında olacaqdır. Ona Laləli dağlar da deyərdik. Hər il yaz gələndə, bu dağların

döyü homişə al yanaqlı, qara xallı lələləri bəzənir. Sarı, qızılı daşlardan, sarı torpaq örtüyü ilə göz qamaşdıran gücünəsi vardı bu dağların.

ri mövcuddu. Böyük daşlar çiliklononda, sınıada günəş şüası altında donəvari parlaq şüalar rəqs edər, insanların gözlərini qamaşdırardı. Çəkisi isə yüngül olmaqla yanaşı, tərkibində mineral birləşmələrin, şüşənin olması müəyyən olmuşdu. Tikinti materialları üçün əlverişli idi. Ondan sakinlər evlərinin inşası üçün geniş istifadə edirdilər.

Fingə kəndi... Çayın sahilində qədim tarixə malik olan köhnə qəbiristanlıq vardı. İnsanların qəbirlərinin başdaşlarının hamısı boz rəngli daşlardan hazırlanmışdı.

məsi və yaranmasına gətirib çıxarmışdı.

Tanrıverdi kişinin obası da deyiblər bu yerlərdə. Onun Xudum, Xurşud, Əkbər adlı oğlanları olur. Pəhləvan cüssəli, qorxmaz, igid, zəhmətkeş, qoçaq olduqları üçün də yaxşı yaşayırlar. Əsas məşğulluqları heyvandarlıq olmuşdur. Tanrıverdi kişi onları lap uşaqlıqdan əməksevər yetişdirmişdir. Uşaqlıq

çaglarından at mirməyi, çapmağı öyrənmişdilər. Xam atları, daycaları, qulanları özlərinə tabe edə bilirdilər. atların çaparağında belinə qabırağ, ya

disəni eşidonlər gözləri ilə görmək üçün, şahidi olmaq üçün bura gəlməli olurlar. Gözlənilmədən bu yerədən təsadüfən su çıxması möcüzə kimi qəbul olunur. Müalicə əhəmiyyətli Ayğır bulacağı neçə-neçə adamlara şafa vermişdi. Mədə-bağrsağ, dəri xəstəliklərinin müalicəsi istifadə olunurdu.

Fingə kəndinin yaxınlığında inam, inanc yeri -

Pir vardı. Burada yaşayan sakinlər təsdiq edir ki, onların adət və ənənələrindən biri də Allah-taalaya inancı, etiqadlarıdır. Hər il yaz gələndə torpaq

si ilə, kimi də qoyun-qazusu ilə məşğul idi. Kimisə də səfərə hazırlamaq üçün yol tədarükü görürdü. Almədəd kişi nə fikirləşsə ayağa qalxdı. Atın tu-marları və arvadı tərəf qəzəbləndi:
- Yaxşı məsləhətdi, gedim Xuduma bir dəyim, sonra arxayın olum. - dedi.

Böz armudun ətrafında qızın biçin işləri gedirdi.

Ahlişöhrət kişi atı öz ağacın altına sığdı. Xuduma səslədi: Görülən iş üçün xeyir-dua verdi. Salamlaşdı. Gəlişimin səbəbini söylədi:

- Xudum, biləsən ki, üyüm var, onun izi ilə gəlmisən. Sonun oğlun Usuf bizi toraflara gedib gəlir. Arvad ehtiyat üçün xurcun tədarük görmüşdü. Olanı-qapanı bir xurcuna yığmışdı.

Xudum Usufu səslədi:

- Bu gəca harada idin, o atın tərkindəki bezəklə xurcun nədi? - deyə oğluna tərəf qəzəbləndi.

Usuf utandığından başını aşağı saldı və bir sözlə demədi: Xudum qayıtdı ki:

- Almədəd kişi, yul gəlmisən, atdan düş, söhbət edək. Uşaqlar da, bir qələt eləyibdi. O na itəkdi.

Almədəd kişi qəzəbindən haldan-hala düşürdü:

- Xudum, deyiləsi söz deyil, bu gəca evə oğru gəlməmişdi. Oyandı, oğrunu tutdum, möhkəm döydüm, qovdum. Amma məkir işdi, qızın çehiz xurcunu yo-xa yıxdı. - dedi.

Xudum bilirdi ki, oğlu Usuf da hərdən Almədəd kişigilə qonaq gedir, ondan xəbəri vardı, odur ki, dedi:

min oğlu aparıb. Hələ qızım Xanımı da, papağımı da qoydum çehiz xurcununun üstünə, verdim, gəldim...

Az keçməmiş ki, el adətli ilə Xanımı Usufa aşırdı, toy edib gəlin köçürürlər. Həmin gündən Usuf Xanımın atlı qururur. Xudum Laçın rayonunun Ərdəşəvi kəndinin ərazisində oğlu Usufa başgışlayır. Burada yaşamaq üçün dam tikirlər. Mehriban, xoşbəxt hayat

yaşayırlar. Övladları böyüməyə başlayır. Mal-qara, qoyun-quzu dəməzlik edirlər, torpaq ökmək üçün öküzləri, mənlik üçün atları çoxalırlar. Bir müddət sahibsiz qalan kilsədən, monastırdan mal-qara saxlamaq üçün istifadə edirlər. Vergi yağın məmurları Usufu buna görə cəzalandırırlar.

Obada görülən işlərə qonşu kəndlərdən də köməyə adamlar gəlirdi. Yaşamaq üçün dam (ev) tikmək üçün yerdən, torpaqdan beş metrə beş metrə qazarırlar (5x5). Xəndəyin kənarlarından iki metr hündür-lüyündə daşla bərgü tikirdilər. Damın içində sütun üçün hər künçdən dözümlü qırmızı palıd ağacından bəsdürürdülər. Məsədən qışın şaxtalı günlərdə kiçik çiləyə ağacları kəsirdilər, qabığıny soyub çiləyə qoyurdular. Yazda kəsilon palıd ağaclarını götürüb bir-günün üstünə düzəldilər. Damın hündürliyi 5 metr-dən də çox olardı. Ton ortadan da bacaya qoyardılar. Baca ona gərib qoyulardı ki, damda yaşayan orada ocaq yandırdı. Ocağın tistisi bəcadan çilə çıxardı. Belə yaşayış evinə o vaxtlar dam deyirdilər. Adamları yaşayışı üçün damlar tikirdilər.

Bəzən də obanın yaxınlığındakı zəminin o biri başında hündür böyük qara daş sanki keşik çəkirdi, obaya həyvan olurdur.

Xanım bu böyük qara daşa da pənahlə gətirirdi. Gözləri yollara o qədər dikili qalardı ki, yorulub mürğüyə gedərdi, başını daşa söykəyib yatardı. Vaxt-ili eri Usuf həmin daşın üstündə oturardı. Xanım

həmin qara daşı özünə tosolu, ümid nişanəsi seçmişdi. Həmin qara daşı özünə həmdəm hesab edərək günlərini yubadarmış.

Təsədüfən ötan yolcu daşın üstünə başını qoyub yatan Xanımı oyadı, burada yatmasının səbəbini soruşur. Xanım başına gələnləri ona nəql edirdi:

- Bu qara daş mənim ar daşımı, ar evimdi - deyə cavab verirdi.

Xanımın Usufa qarşı olan möhbəbbəti, inamı, eti-qəndindən, sədəqətindən yaranan "Ər daşım", "Ər evim" sözləri assimilyasiyaya uğrayaraq "Ərdəşəvi" sözü kimi biza gəlib çıxmışdı.

Məlumdur ki, azəri-türki lüğətində bölgələrdə ev, ev, öy də deyilir. "Ərdəşəvi" sözlərini yaranması "ərdəş", "ər daşı", "ər ovi", "ər evi" sözlərinin birləşməsindən əmələ gəlmişdi. Ər, igidin daş qoydu-ğu yer, məkan mənasında işlədilmişdi. O vaxtdan bu günə kimi həmin Qaravul daş Xanım ananın Usufa olan sevgisinin, möhbəbbətinin inamın tarixi çevirə-rok gəlon-gedona söyləməkdən yorulmur.

* Ərdəşəvi kəndinin 1777-ci ildə Qışmalarla

Məhbəli

Usufu Xanım şəcərəsinə daha da sadalamaq olar. Onların sökkizinci şəcərəsi Ərdəşəvi kəndində yaşamaqdadır. Son zamanlara kimi Usuf uşağı adlanan bu nəsil Ahyarlı uşağı, Ali uşağı, Həsəralı uşağı, Hüseyinlər uşağı ilə birləşəyirlər.

1992-ci ildə Azərbaycanın Tazəkənd və Haqqozər

kəndləri bir ərazi vahidliyində birləşərək 347 ailədə 1477 nəfər sakin vardı. Son zamanların məlumatına əsasən, Ərdəşəvi kəndində 415 ailədə 1367 nəfər, Tazəkənd kəndində 117 ailədə 371 nəfər, Haqqozər kəndində 85 ailə 271 nəfər sakin yaşayır. Qarabağ hadisələri ilə əlaqədar olaraq, öz doğma el-obasından didərgin düşən laçınlar Ağcabədi rayonu ərazisində Taxta körpü yaşayış massivində məskunlaşmış olmuşdular. Burada Ərdəşəvi, Fingə obası vardı.

Uzun müddət rəhbər işlərdə çalışmış el ağsaqqalı Yusifli Pəsayev başqa-başqa kənd sakinləri kimi o da ailə və uşağı yola salandan sonra Ərdəşəvi kəndində qalıb. Qardaşı Qaçay, Vali nə qədər çalışırsa, o, inandığın dönmür ki, dönmür. Deyir ki, ələ burada ölib qalmağa daha şəriflidir, nəinki başqa el-obada qaçqın həyatı yaşamaq. Ərdəşəvi kəndində ermənilər tərəfindən faciəvi surətdə şəhid olmuşdur.

Quliyev İyşif Rzaqulu oğlu kənd məktəbində müəllim işləyirdi. Könüllü olaraq təhsil sahəsini Vətən, torpağı müdafiə etmək kimi şərifli yul seçdi. Əzizinə əsasən nəfər sevinməli. Laçın ailyında bizi

gu-suata tutnaga başladı:

-Ay kişi, xurcunu tapdın? Bəs başıyın papağı ha-nı? - deyə soruşdu.

Almədəd kişi daha da qəzəblənmişdi.

-Arvad, rısayat olum, xurcunu tapdım, Xudu-

toplayıb işlərinin əhənginin pozulmamasına çalışır. Hərdən obanın üst hissəsində Qaravul daşına gələrk hündürdən yollara baxarmış. Gözi yollarda qatır. Ətrinə səfərdən gəlmiş siobrisizlik gözleyir.

gəlməsin uğru - mənəməməyə, Quliyev

Hümbətolmun uşaqları - Bəxtiyar, İsfəndiyar,

Döno xanım

Əsədın oğlanları - Əhmədli, Bəndəli, Məmiş

Həsənin oğlanları - Qoşnəli, Səzəli, Fərzəli,

gəlməsin əməməyə, Quliyev Hümbətolmun müdafiəsində qəhrəmancasına şəhid olar.

Milli ordu yarananda Həşimov Araz Ələsgər oğlu, Mirzəyev Adəzli Səhliyəli oğlu, Fətəliyev Ali Yelmar oğlu şəhid olmuşlar. Əhmədov Məzəh

Saybala oğlu, Cavadov Rövşan ağır döyüşlər zamanı sağlamlığını itirmişdir.

Mənbəyini Sarıbaşa dağının buz bulaqlarından götürən Qozlu və Cəməli çayını oməlo götürərək Şalvo çayına qovuşmağa tələsir. Mənbəyini Qırxıq dağlarından, buz bulaqlarından götürərək Kalafalıq, Bozqineç, Vağazın, Haqnozər, Ərdəşəvi kəndlərindən keçərək Şalvo çayına qovuşur. Bu çayların arasına sanki inzibati orzasının xoritasını çökmüşdü. Hər daşın hər qayanın altında hələ də sirri açılmayan tarix yaşayır. Hədəslərinin baş verməsi tarixə, əfsanələrə çevrilmişdir. Bu ərazidə İlanqaya əfsanəsi daha böyük maraq kəsb edir.

İlanqaya

Dağ çayı olan Həkəri çayının qolu qıtlı ilə axıb Laçın rayonunun Ərdəşəvi kəndinin yaxınığında keçən Şalvo çayına qarşır. Dağ çayının ləpələri hündür sal qayadan "asılı qalmış" qara zolaq "İlanqaya"nın etəyini yalayır. Hündür sıldırım sal qayadan çaya bir "qara ilan" uzanır. Çayın ləpədənəyindən iso iki-üç arşın (metr) yuxarı ilana sarı adambaşozər qara daş həkk olunubdur.

Deyənlərə görə, insanlar o vaxtlar o qədər eməlisizlə olubdur ki, Allah-təala onların istəkləri-

ni, arzularını daha tez eşidirmiş və daha tez imdadına çatmışdır.

Bu yerlərin incəbel, gözəl qızları bir yərə cəm olmur, çayda çimirmişdir. Birdən bir ojdaha peyda olur. Qayadan qızlara tərəf sallandığını görürlər. Qızların içində bir dünya gözəli varmış, o iso çaydan adlayıb qayanın dibində özünü tumar verərək saçlarına siğal çəkirmiş, dərənəmmiş. Qızlar no qədər səsləyirlərsə, çayın səsi, qıtlısı qoymur ki, qoymur çəğürüş səsinə eçitsin.

Qız şələle saçlarını arxaya yığıb sonsuz göylərə baxır. Birdən bir əjdahdanı ona tərəf sallanb onun gözəlliyinə tamaşa etdiyini görür. Əlacsız qalan gözəl qız əllərini sonsuz göylərin oğınliynə tərəf qaldıraraq yalvarmağa başlayır ki, onların hər ikisi daş olsunlar. "Sə'i ikisi" uad' uad, qız uad' uad' uad' uad' uad' hündür sal qayaya həkk olunur.

Həkəri çayı o vaxtdan bu günə kimi İlanqaya əfsanəsini öz nöğmələrinə qatıb insanlara "danışmaq-dan" doymur.

Qaynar bulaq kəndi

Ata-babalarımızın yaşadığı yerləri bir-birindən fərgəndirmək, yadda qalmaq üçün onı adlar vermmişdilər. Qorqunçaq (Lələli dağları) dağlarına qalmaq üçün Ərdəşəvi kəndindən çıxanda Mirinbəy məşəsinin, Qaravul daşından, Haqnozər kəndinə çatmışmış Şikar suyu bulağından su içməsin, günah hesab olunur. Təzəkənd kəndindən Fingə kəndi yolu ilə getmək üçün Əppəkli, Daryal, Şirin ölen, Palan tökən, Tippiydayan sət çəkildərdən, bərdələrdən, dər yollardan, çığırlardan keçmişlən.

Vaxtı ilə burada bir daha sonra dörd ailənin yaşaması üçün təməl daş, bünövrəsi qoyulmuş evlər, damlar tikilmişdi.

Deyənlərə görə, Ərdəbil vilayətindən köçüb gələn Seyid Məmməd Sarıbaşa dağlarının qoyununda qərar tutmuş Yiğın Seyidlər obasında bir müddət yaşamaqlı olur. Seyid tituluza daşsa da, eməlləri onu tanıyanlar tərəfindən çox da rəğbətə qarşılannmışdır. Odur ki, onu qonşular günəlməyə başlayırlar. Burada dil bir qadınla eşq macaraları yaşayır və onunla ailə qurmağa məcbur olur. Qadının da qabaqkı ərindən bir oğlu varmış. Seyid Məmməd homin dil qadını da, oğlunu da götürüb Ərdəşəvi obasına pənəh getirir. Həç kimdən icazə, izn almıdan Cəban Alının düzündə koma tikmək qərarına gəlir. Bundan xəbər tutan Xu-

dum Seyid Məmməd haqqında gizli məlumat toplamaqlı olur. Öyrənir ki, çox da yaxşı adam deyildir. Ona görə də, saymazına gələrkək, həç kimdən icazə almıdan yaşamaq üçün koma tikməsin onun xoşuna gəlmir.

Bu ərazilərin qayda-qanunlarına Alıqulu obasında yaşayan Almurad bəy nəzarət edirdi. Onun yanına adam göndörür ki, buralara xoşagəlməz bir nəfər ailəsi ilə qonaq gəlib, yaşamaq üçün də koma tikir. Dərhal atı yavaş gəlib ərazini nəzərdən keçirir, Seyid Məmməd evdə olmasında gizlicə gəlib komanı uçurur. Seyid Məmməd gəlməyə götürüb Cəban Alının düzi adlanan yerdən uzaqlaşır.

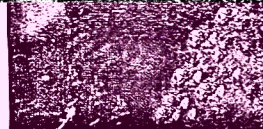
Xudum deyir:

—Ə, bu yarı qüdüqlü bər arvadı da'atub yannı, düğpüdü çöllərə. Mərifəti, qacacağı da yoxdu. Ona görə xoşuma gəlmədi. Gəlsəydi, desəydi ki, icazə ver, buralarda bir yerdə məskən salım, razı olardım. Ona görə ondan xoşum gəlmədi.

Yexili müddət orda-burda gizlicə kəhalərdə yaşayır. Qozlu çayının yaxasına gəlib çıxır. Bu ərazini qarış-qarış gəzir. Cəban Alının düzi, Yaylım yeri, Ağ peyinlər, Çınqılı döşü, Zazalı, At boyunu sinan, Palan tökən, Əppəkli, Daryal, Şirin ölen, Tippiydayan, Xizək yolu, Şikar suyu ərazilərində yaşamaqlı olur. Onun ailəsində dörd oğul olur: Şəmməddən, Bayalı, Xanmomməd, Şəbənə. Oğlanlar böyüyüb həddi-buluğa çatırlar. Yasovul iso uzun müddət bu ailəni taqib edir. Hərada koma düzəldirlərsə, dərhal onların başını üstünə almırs, evlərinə sükməmiş. Şəmməddən yexili müddət görünməz olur. O, qaza-qaza gəlir Lələli dağının qoyununda bir taponin üstündə oturub dincini alır. Susuzluq ona güc gətir, dəryəyə enir. Baxıb gərir ki, dəryanə o tayında, bu tayında qarşı-qarşıya bulaq yaşayır. Hər iki bulaqdan su içir, xoşuna gəlir. Yexili tamaşa edir. Atasını və qardaşlarını da götürüb bu yərə gəlir. Onlara deyir:

—Bura mənim çox xoşuma gəlir. O tayda bir, bu tayda bir bulaq qaynayır. Yerin üst qatına çıxır. Belkə burada məskən salaq.

Tez torpağı qazıb bünövrə yeri açırırlar. Daşları üst-üstə yığıb ağacların qol-budaqları ilə üstünü örtürülər. Yasovul gəlib gərir ki, koma tikilibdi. Bacadan baxıb gərir ki, balaca bir uşaq yatıbdi. Üroyi rohmə gəlir, evi uçurmadan daşınır və bir də araxaya dönmür. Məlumat verir ki, azaşlı uşaq vardı, ona görə də uçurmadım, uşağa yazıq gəldi. Ondan sonra Şəmməddən Qaynar bulağa dinc

yaşamaqlı olur. Onun yeddi oğlu olur. Oğlanlar üçün koma tikir. Koma kiçik yaşayış evi deməkdir. İmkənli kişilər iso dəm tikirdi. Dama tikmək üçün tikinti materialları, daş, ağac tədarük alınardı. İçəri qüvvəsinə ehtiyac olardı. Odur ki, qonşu obalarda kömək etmək üçün Şəmməddən Fingə kəndindən, Haqnozər kəndindən köməyə adamlar dəvət edir. El gücü, səl gücü. Axtalığ məşəsinin ağacları kəsib dəm tikməsi üçün icazə alır. Oğlanlar üçün dəm tikir, eyləndirir, ailə sahibini edir. Şəbənədə cavan ikon dünyasını dəyişir. Şəmməddən - Mehdi, Xanmommədin - İsrəfil, Boyalının - Mahmud adlı oğlanların döl-döşü doğulub-tərəyir, tayfənin sakinlərinin sayı artır. Qaynar bulaq obasında on iki ailə yaşaması üçün dəm (ev) yeri, bünövrəsi vardı. Burada havalıların yadda, yaşa istisi, payızda, qışda çox soyuq olması adamların məkanlarının dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Odur ki, homin ailələrdən Qarabağa, Təzəkənd kəndinə, Haqnozər kəndinə köçənləri olmuşlar. 1941-45-ci ildə Böyük Vətən müharibəsinə yexili oğlanlar döyüşə getmişlər, arxaya dönməmişlər. Qaynar bulaq kəndi sahibsiz, sakinləş qaldığı üçün xarabalığa çevrilmişdi. Bura yazıda, yayda yayaqlı kimi istifadə olunardı. Təzəkənd kəndində bu nəslin Mehdi, Məmməd, Cahangir, Mahmud, Xanmommədin döl-döşləri yaşamaqdadır.